Пралетары ўсіх краін, еднайцеся!
Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

Совецкая Беларусь

ОРГАН ЦК КП(б) БЕЛАРУСІ, СОЎНАРКОМА І ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

№ 11 (7572)
СУБОТА 29 СТУДЗЕНЯ 1944 г.

Цана 20 кап.

ЗАГАД

Вярхоўнага Галоўнакамандуючага

Генералу арміі ГОВАРАВУ

Войскі **Ленінградскага** фронта, развіваючы наступленне, у ноч на 26 студзеня штурмам авалодалі горадам і вялікім чыгуначным вузлом **Гатчына (Краснагвардзейск)**, пераўтвораным немцамі ў **крэпасць** з развітай сістэмай доўгачасовых абарончых збудаванняў.

У баях за авалоданне горадам **Гатчына** вызначыліся войскі генерал-палкоўніка **Масленнікава**, генерал-маёра **Ціханава**, генерал-маёра **Анісімава**, генерал-маёра **Трубачова**, генерал-маёра **Ратава**, генерал-маёра **Зайончкоўскага**, генерал-маёра **Якутовіч**, палкоўніка **Ляшчэнка**, палкоўніка **Бурмістрава**, палкоўніка **Дзямідава**, палкоўніка **Батлук**, артылерысты генерал-лейтэнанта артылерыі **Одзінцова**, генерал-маёра артылерыі **Міхалкіна**, палкоўніка **Рагозіна**, палкоўніка **Знаменскага**, танкісты генерал-лейтэнанта танкавых войск **Баранава**, палкоўніка **Жукава**, лётчыкі генерал-лейтэнанта авіяцыі **Рыбальчанка**, генерал-лейтэнанта авіяцыі **Самохіна** і сапёры палкоўніка **Руй** і падпалкоўніка **Ламачынскага**.

У азнаменаванне атрыманай перамогі злучэнні і часці, якія найбольш вызначыліся ў баях, прадставіць да прысваення назвы „**Гатчынскіх**" і да ўзнагароджання ордэнамі.

Сёння, 26 студзеня, у 20 гадзін сталіца нашай Радзімы **Масква** ад імені Радзімы салютуе нашым доблесным войскам, якія авалодалі горадам **Гатчына**, — дванаццацю артылерыйскімі залпамі са ста дваццаці чатырох гармат.

За выдатныя баявыя дзеянні **абвяшчаю падзяку** ўсім кіруемым Вамі войскам, якія ўдзельнічалі ў баях за вызваленне горада **Гатчына**.

Вечная слава героям, якія загінулі ў барацьбе за свабоду і незалежнасць нашай Радзімы!

Смерць нямецкім захопнікам!

Вярхоўны Галоўнакамандуючы
Маршал Совецкага Саюза І. СТАЛІН.

26 студзеня 1944 г.

ЗАГАД

Войскам Ленінградскага фронта

Таварышы чырвонаармейцы, сяржанты і афіцэры войск Ленінградскага фронта! Маракі Чырвонасцяжнага Балтыйскага Флота! Працоўныя горада імені Леніна! Войскі Ленінградскага фронта ў выніку дванаццацідзённых напружаных баёў прарвалі і перамаглі на ўсім фронце пад Ленінградам вельмі ўмацаваную глыбока эшаланіраваную доўгачасовую абарону немцаў, штурмам авалодалі важнейшымі вузламі супраціўлення і апорнымі пунктамі праціўніка пад Ленінградам: гарадамі **Краснае Сяло, Ропша, Урыцк, Пушкін, Паўлаўск, Мга, Ульянаўка, Гатчына** і другімі і, паспяхова развіваючы наступленне, вызвалілі больш 700 насялёных пунктаў і адкінулі праціўніка ад Ленінграда па ўсяму фронту на 65 — 100 кілометраў. Наступленне нашых войск прадаўжаецца.

У ходзе наступлення нашымі войскамі разгромлены варожыя войскі, якія трымалі Ленінград у асадзе, і захоплены вялікія трафеі.

У выніку баёў вырашана задача гістарычнай важнасці: горад Ленінград поўнасцю вызвален ад варожай блакады і ад варварскіх артылерыйскіх абстрэлаў праціўніка.

У азнаменаванне атрыманай перамогі і ў часць поўнага вызвалення Ленінграда ад варожай блакады, сёння, 27 студзеня, у 20 гадзін горад Леніна салютуе доблесным войскам Ленінградскага фронта дваццацню чатырма артылерыйскімі залпамі з трохсот дваццаці чатырох гармат.

За выдатныя баявыя дзеянні **абвяшчаю падзяку** ўсім войскам фронта і маракам Чырвонасцяжнага Балтыйскага Флота, якія ўдзельнічалі ў баях за вызваленне Ленінграда ад блакады.

Грамадзяне Ленінграда! Мужныя і стойкія ленінградцы! Разам з войскамі Ленінградскага фронта вы адстаялі наш родны горад. Сваёй гераічнай працай і стальной вытрымкай, перамагаючы ўсе цяжкасці і пакуты блакады, вы кавалі зброю перамогі над ворагам, аддаючы для справы перамогі ўсе свае сілы.

Ад імені войск Ленінградскага фронта **віншую** вас са знамянальным днём вялікай перамогі пад Ленінградам.

Слава воінам Ленінградскага фронта!

Слава працоўным горада Леніна!

Вечная слава героям, якія загінулі ў барацьбе за горад **Леніна**, за свабоду і незалежнасць нашай Радзімы!

Пад вадзіцельствам Вярхоўнага Галоўнакамандуючага Маршала Совецкага Саюза вялікага Сталіна — наперад за поўнае выгнанне нямецкіх ізвергаў з нашай зямлі!

Смерць нямецкім захопнікам!

Камандуючы войскамі Ленінградскага фронта генерал арміі Л. ГОВАРАЎ.

Член Ваеннага Совета генерал-лейтэнант А. ЖДАНАЎ.

Член Ваеннага Совета генерал-лейтэнант А. КУЗНЯЦОЎ.

Член Ваеннага Совета генерал-маёр Н. САЛАЎЁЎ.

Начальнік штаба фронта генерал-лейтэнант Д. ГУСЕЎ.

27 студзеня 1944 года.

Інфармацыйнае паведамленне

Аб чарговым Пленуме ЦК ВКП(б)

На-днях у Маскве адбыўся чарговы Пленум Цэнтральнага Камітэта ВКП(б). Пленум ЦК разгледзеў прапановы Соўнаркома СССР аб пашырэнні правоў саюзных рэспублік у галіне абароны і знешніх зносін і ўхваліў іх для ўнясення на прадстаячую сесію Вярхоўнага Совета СССР.

Далей Пленум абмеркаваў пытанні арганізацыйнага характару, якія падлягаюць разгледжанню сесіі Вярхоўнага Совета.

Апрача таго, Пленум прызнаў правільным рашэнне адпаведных органаў — замяніць стары дзяржаўны гімн „Інтэрнацыянал" новым дзяржаўным гімнам „Союз нерушимый республик свободных" і захаваць гімн „Інтэрнацыянал", як гімн Усесаюзнай Комуністычнай партыі (большэвікоў).

Ад працоўных горада Мозыр

Масква, Крэмль

таварышу СТАЛІНУ

Дарагі Іосіф Вісарыёнавіч!

Мы, свабодныя грамадзяне горада Мозыра, партызаны і партызанкі, сумесна з воінскімі часцямі, сабраўшыся на мітынг з прычыны вызвалення нашага горада, шлём Вам, нашаму бацьку і настаўніку, геніяльнаму палкаводцу, ад усёй душы сваё шчырае прывітанне і глыбокую ўдзячнасць. Зноў узышло яснае сонца над нашым шматпакутным горадам, зноў вяртаецца да жыцця наш родны совецкі Мозыр. Чырвоны сцяг горда развінаецца над вольным горадам.

Ніхто з нас ва ўсё жыццё не забудзе таго гістарычнага дня, калі на вуліцы нашага горада ўступілі доблесныя палкі Мозырскіх дывізій, авеяных славай і ўсенародным благаславеннем. Гэта была самая радасная, самая ўрачыстая мінута ў жыцці кожнага грамадзяніна горада.

Нямецкія варвары разбурылі наш цудоўны горад, яны знішчылі будынак Дома Советаў, электрастанцыю, вадаправод. І толькі імклівы ўдар нашых войск не даў ворагу ажыццявіць свой подлы план поўнага знішчэння горада.

Многа гора і пакутаў перажыло насельніцтва заняволенага Мозыра. Гітлераўскія людаеды закатавалі, расстралялі і закапалі жывымі ў ямах і ярах тысячы совецкіх грамадзян. Сотні дзяўчат і юнакоў пакутуюць зараз у нямецкай няволі.

Не ў сілах чалавечая мова перадаць усё тое, што абрушана было на нас гітлераўскімі катамі. Мы ніколі не забудзем, ніколі не даруем фашысцкім забойцам пакутаў і здзекаў над намі. Мы завяшчаем сваім дзецям і ўнукам нашу палкую нянавісць да гітлераўскіх людаедаў. Але жорсткасць катаў не зламала нашага духу. Мы ніколі не трацілі надзеі на хуткі зварот Чырвонай Арміі. У самыя цяжкія і ў самыя чорныя гадзіны мы ўспаміналі Ваша, таварыш Сталін, імя і гэты ўспамін саграваў нас, даваў нам новыя сілы і мужнасць. Усе нашы думкі былі звернуты да Вас, дарагі наш бацька і настаўнік. Нашы позіркі былі накіраваны да брата — вялікага рускага народа, да роднай нашай Чырвонай Арміі.

Мы не схілілі сваёй галавы перад ворагам. На Ваш заклік лепшыя людзі Мозыра арганізаваліся ў партызанскія атрады, сталі грознымі народнымі мсціўцамі. Яны білі ворага, знішчалі нямецкіх нягоднікаў. Народнай помстай пылала ўсё Совецкае Палессе. Вораг шукаў супакою і сытага жыцця на нашай зямлі, але гэтага ён не знайшоў. Грукат выбухаў агалошваў прасторы Палесся, ляцелі з плеч галовы фашыстаў, узрываліся масты, пускаліся на дно параходы, пад адкос каціліся варожыя эшалоны. І вось мы зноў сталі вольнымі грамадзянамі вялікага Совецкага Саюза.

Мы рады паведаміць Вам аб тым, што разам з Чырвонай Арміяй у вызваленні Мозыра ад нямецкіх акупантаў актыўна ўдзельнічала створаная па Вашаму закліку Мозырская партызанская брыгада.

Але пакуль вораг поўнасцю не знішчан, пакуль ён не выгнан з нашай роднай зямлі, мы не можам супакоіцца. Нечуваныя гвалты над нявіннымі дзецьмі, жанчынамі і старымі, разбурэнні гарадоў і вёсак клічуць нас да жорсткай барацьбы і суровай адплаты.

Мы запэўніваем Вас, таварыш Сталін, што пад сцягам партыі Леніна — Сталіна разам з усімі брацкімі народамі Совецкага Саюза мы аддадзім усе свае сілы для далейшай барацьбы за вызваленне Радзімы, за поўнае знішчэнне фашысцкіх разбойнікаў.

Сёння мы клянёмся Вам, Іосіф Вісарыёнавіч, што аддадзім усе сілы і энергію на аднаўленне Мозыра, зноў зробім яго квітнеючым горадам. Зноў задымяцца коміны фабрык і заводаў, весела зашуміць Прыпяць і па яе глыбокіх водах паплывуць параходы, зазвіняць радасныя галасы нашых дзяцей у совецкіх школах. Імя Ваша будзе вечна жыць у нашых сэрцах.

Жывіце-ж многія годы, наш дарагі бацька і настаўнік, на шчасце нашай любімай Радзімы!

Няхай жыве наша родная Чырвоная Армія — наша сіла, наша гордасць, наша вызваліцельніца!

Няхай жыве наша слаўная Радзіма, яе свабода і незалежнасць!

Няхай жыве вялікі Сталін!

Прынята на мітынгу працоўных г. Мозыр разам з воінскімі часцямі і партызанамі 18 студзеня 1944 года.

Вярхоўны Совет БССР тав. Наталевічу ЦК КП(б) Беларусі тав. Панамарэнка СНК БССР тав. Былінскаму

Мы, працоўныя горада Мозыра, разам з воінскімі часцямі і партызанскімі атрадамі, сабраўшыся на мітынг, прысвечаны нашаму вызваленню ад нямецка-фашысцкіх разбойнікаў, шлём вам—кіраўнікам Комуністычнай партыі (большэвікоў) Беларусі і Урада наша шчырае прывітанне!

Перажываючы дні найвялікшай радасці вызвалення, мы сваё першае слова бязмежнай любві і шчырай удзячнасці пасылаем нашаму бацьку і настаўніку, геніяльнаму палкаводцу Маршалу Совецкага Саюза таварышу Сталіну і кіруемай ім геройчнай Чырвонай Арміі, якая вызваліла нас ад нямецкага рабства.

Больш двух год наш горад і яго насельніцтва знаходзілася пад ігам фашыстаў. Подлыя гітлераўцы разбурылі наш горад. Яны знішчылі цудоўны будынак Дома Советаў, электрастанцыю, вадаправод і іншыя прадпрыемствы і лепшыя будынкі. І толькі імклівы ўдар нашых войск перашкодзіў нямецкім варварам да канца ажыццявіць агідны план поўнага знішчэння горада. Ніякія пакуты і гора не зламалі, не пахіснулі нашай веры ў вызваленне, не задушылі нашай любві да роднай Айчыны.

На заклік таварыша Сталіна з першых дзён вайны Совецкае Палессе стала радзімаю партызанскага руху. Вораг шукаў супакою і сытага жыцця на нашай зямлі, але іх не знайшоў. Змагаючыся, мы ўвесь час чакалі дапамогі і яна прышла. 14 студзеня 1944 года доблесныя дывізіі Чырвонай Арміі прынеслі нам доўгачаканае вызваленне. З найвялікшай радасцю сустрэлі мы сваіх родных байцоў і камандзіраў, сваіх слаўных вызваліцеляў.

Пад кіраўніцтвам Комуністычнай партыі (большэвікоў) Беларусі Мозыр за годы совецкай улады вырас у цудоўны соцыялістычны горад. Сёння на руінах шматпакутнага горада мы клянёмся Совецкаму Ураду, Комуністычнай партыі, што ўсе сілы і энергію аддадзім на аднаўленне роднага горада, яго прадпрыемстваў, школ і культурных устаноў. Мы ніколі не забудзем пра зверствы нямецкіх захопнікаў, пра тысячы павешаных, расстраляных і закатаваных у засценках гестапо. Мы не пашкадуем сваіх сіл і энергіі для аказання ўсямернай дапамогі Чырвонай Арміі ў справе канчатковага разгрому ненавіснага ворага і яго выгнання з нашай роднай совецкай зямлі.

Смерць нямецкім акупантам!

Няхай жыве наша родная Совецкая Беларусь!

Няхай жыве Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі!

Няхай жыве наш любімы правадыр, арганізатар перамог Чырвонай Арміі таварыш Сталін!

Прынята на мітынгу працоўных г. Мозыра сумесна з воінскімі часцямі і партызанскімі атрадамі 18 студзеня 1944 года.

Юбілейная сесія Акадэміі Навук Беларускай ССР

У Маскве адкрылася сесія Акадэміі Навук Беларускай ССР, прысвечаная 25-годдзю Беларускай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі.

Сесію адкрыў прэзідэнт Акадэміі Навук БССР акадэмік К. В. Горэў. Гаворачы аб тых выключных умовах росквіту навукі, літаратуры і мастацтва, якія былі створаны ў Беларусі совецкай уладай, тав. Горэў сказаў, што Акадэмія правяла вялікую даследчую працу па вывучэнню гісторыі беларускага народа, яго літаратуры, мовы, мастацтва, па навуковай распрацоўцы актуальных пытанняў, звязаных з развіццём народнай гаспадаркі. Цяпер, у дні Айчыннай вайны, беларускія вучоныя ў совецкім тыле праціягваюць сваю плённую працу, палкам надпарадкаваўшы яе інтарэсам фронта, задачам хутчэйшага разгрому ворага.

Ад імені ўдзельнікаў сесіі акадэмік Горэў выказаў самыя глыбокія пачуцці любві і ўдзячнасці геройчнай Чырвонай Арміі, якая самааддана змагаецца на франтах Айчыннай вайны за чэсць і свабоду совецкай краіны.

На прапанове віцэ-прэзідэнта Акадэміі Навук БССР акадэміка Якуба Коласа, удзельнікі сесіі з велізарным натхненнем выбралі ў ганаровы прэзідыум сесіі Палітбюро ЦК ВКП(б) начале з таварышам Сталіным.

З дакладам аб 25-й гадавіне Беларускай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі выступіў старшыня Совета Народных Камісараў Беларускай ССР тав. І. С. Былінскі, які падрабязна спыніўся на асноўных этапах развіцця Совецкай Беларусі.

— Рост соцыялістычнай гаспадаркі і культуры, уся гісторыя беларускага народа, — сказаў тав. Былінскі, —цесна звязана з гісторыяй вялікага рускага народа. У дні Айчыннай вайны беларускі народ крывёю сваіх лепшых сыноў і дочак яшчэ больш змацаваў гэты саюз, дружбу беларускага і рускага народаў.

Сакратар ЦК КП(б) Беларусі тав. Гарбуноў зрабіў даклад аб барацьбе беларускага народа супроць нямецкіх захопнікаў.

Заслухан таксама даклад члена-карэспандэнта Акадэміі Навук БССР тав. Чыжэўскага аб соцыялістычнай рэканструкцыі сельскай гаспадаркі Беларусі за 25 год.

Сесію віталі ад саюза совецкіх пісьменнікаў Беларусі—тав. Лынькоў, ад Усесаюзнага Мендзялееўскага Хімічнага таварыства—прафесар Беркенгейм.

Указ Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР

Аб узнагароджанні ордэнамі і медалямі партызан, арганізатараў партызанскага руху, работнікаў навукі і культуры Беларускай ССР

(Праццяг. Пачатак гл. у нумарах за 8 і 14 студзеня 1944 года)

Ордэнам Чырвонай Звязды

38. Дзерваедава Леаніда Іванавіча.
39. Дзесюкевіча Сцяпана Канстанцінавіча.
40. Дазорцаву Гнесю Лейбаўну.
41. Домарада Канстанціна Ільіча.
42. Другаль Антона Лявонцевіча.
43. Дудка Кірэя Аляксандравіча.
44. Дундукова Сцяпана Віктаравіча.
45. Еўтушэнка Канстанціна Наумавіча.
46. Емельянава Ніла Дзянісавіча.
47. Ермаліцкага Мацвея Грыгоравіча.
48. Есіпава Уладзіслава Аляксандравіча.
49. Жавіна Фёдара Сцяпанавіча.
50. Жалвакова Генадзія Іванавіча.
51. Жыгалковіча Івана Якаўлевіча.
52. Жолабава Івана Аляксеевіча.
53. Захараві̇ч Усціннію Маркаўну.
54. Зубава Якава Пракопавіча.
55. Зубцова Віктара Анісімавіча.
56. Зусмана Рамана Ефімавіча.
57. Кабака Аляксандра Аляксеевіча.
58. Казакова Міхаіла Аляксеевіча.
59. Калашнікава Міхаіла Сяргеевіча.
60. Каменскага Уладзіміра Георгіевіча.
61. Кандыбовіча Аляксандра Антонавіча.
62. Кастрыцкага Міхаіла Рамановіча.
63. Качук Аляксандра Мацвеевіча.
64. Кляцко Яўгенія Грыгоравіча.
65. Князева Анатолія Сяргеевіча.
66. Краснабаева Ніла Іванавіча.
67. Кавалеўскага Цімафея Рамановіча.
68. Кавальчука Вітольда Юльянавіча.
69. Коўзуна Антона Еўстафавіча.
70. Камара Герасіма Лявонцевіча.
71. Канановіча Пятра Сцяпанавіча.
72. Караленка Паўла Міхайлавіча.
73. Касцючэнка Івана Іванавіча.
74. Крыцкую Ефрасінню Аляксееўну.
75. Крыцука Пятра Антонавіча.
76. Кувыркова Андрэя Паўлавіча.
77. Кудзіновіча Іосіфа Максімавіча.
78. Кундовіча Віталія Вікенцевіча.
79. Куксянок Івана Архіпавіча.
80. Кукушкіна Грыгорыя Усцінавіча.
81. Куцак Андрэя Авер'янавіча.
82. Лапцёнак Нікалая Данілавіча.
83. Лежунова Нікалая Фёдаравіча.
84. Лабанаву Марыю Сяргееўну.
85. Лізюкова Яўгенія Ільіча.
86. Лісіцына Аляксея Васільевіча.
87. Логвіненка Паўла Сцяпанавіча.
88. Лоеўскую Анну Нікалаеўну.
89. Лыскова Паўла Ігнатавіча.
90. Максіменка Аляксея Пятровіча.
91. Маргелава Канстанціна Лазаравіча.
92. Майхровіча Сцяпана Казіміравіча.
93. М льнікава Сяргея Пятровіча.
94. Міронава Васілія Агафонавіча.
95. Міранюк Клаўдзію Міхайлаўну.
96. Міхайлаву Любоў Міхайлаўну.
97. Мажаева Грыгорыя Іванавіча.
68. Мазалеўскую Еўдакію Іванаўну.
99. Мурадо Фёдара Ефімавіча.
100. Нечаева Нікалая Васільевіча.
101. Новікава Дзмітрыя Аляксеевіча.
102. Новікава Філіпа Сідаравіча.
103. Новікаву Таццяну Іванаўну.
104. Навіцкага Грыгорыя Дзем'янавіча.
105. Оўсейчыка Ільлю Міхайлавіча.
106. Осіпаву Кіру Карнееўну.
107. Панкевіча Ігната Ігнатавіча.
108. Петракова Аляксандра Фёдаравіча.
109. Петухова Дзмітрыя Сафронавіча.
110. Плюйка Міна Пракоф'евіча.
111. Палякова Нікалая Нікалаевіча.
112. Проніна Мацвея Сяргеевіча.
113. Разумава Міхаіла Міхайлавіча.
114. Русева Аркадзія Андрэевіча.
115. Рутчанка Фёдара Грыгоравіча.
116. Рыжыкава Іосіфа Іванавіча.
117. Самсоніка Міхаіла Пятровіча.
118. Саннікава Канстанціна Нікалаевіча.
119. Сідарук Праскоўю Сямёнаўну.
120. Скорабагатава Уладзіміра Васільевіча.
121. Сакольчыка Аляксандра Філіпавіча.
122. Станкевіча Уладзіміра Адамавіча.
123. Сцяпанава Барыса Якаўлевіча.
124. Стома Адама Акімавіча.
125. Сушчэўскага Івана Кузьміча.
126. Сычова Івана Аляксеевіча.
127. Тіханава Аляксея Нікіціча.
128. Транчак Марыю Пятроўну.
129. Туміловіча Нікалая Пракоф'евіча.
130. Турчынскага Макара Фёдаравіча.
131. Удалога Дзмітрыя Мефодзевіча.
132. Узянок Еўціхія Парфіравіча.
133. Фёдарава Уладзіміра Міхайлавіча.
134. Хвежанка Уладзіміра Іванавіча.
135. Шайрка Фёдара Ніканоравіча.
136. Шараева Герасіма Васільевіча.
137. Шаўчэнка Маісея Паўлавіча.
138. Шамятовец Івана Васільевіча.
139. Шаршнёва Еўгенія Ільіча.
140. Шляхтунова Фёдара Сазонавіча.
141. Яраслаўцава Івана Сцяпанавіча.
142. Якаўлевіча Пятра Грыгоравіча.

Ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцягу

1. Аладава Нікалая Ільіча.
2. Александроўскую Ларысу Пампееўну.
3. Аляксеева Канстанціна Грыгор'евіча.
4. Ахрэмчыка Івана Іосіфавіча.
5. Баранава Цімафея Васільевіча.
6. Бембеля Андрэя Ануфрыевіча.
7. Бударына Канстанціна Іванавіча.
8. Бурдзілава Цімафея Іванавіча.
9. Уладамірскага-Малейка Уладзіміра Іосіфавіча.
10. Воінава Аляксандра Пятровіча.
11. Выдрына Максіма Львовіча.
12. Галуза Ігнація Іванавіча.
13. Глебава Аляксея Канстанцінавіча.
14. Глебава Глеба Паўлавіча.
15. Годнева Ціхана Нікалаевіча.
16. Голуба Давіда Майсеевіча.
17. Грубе Аляксандра Васільевіча.
18. Длугашэўскага Канстанціна Наумавіча.
19. Еўстаф'ева Нікалая Цімафеевіча.
20. Еленскага Дамініка Вікенцьевіча.
21. Ермоленка Нікалая Фёдаравіча.
22. Ерафеева Барыса Васільевіча.
23. Жэбрак Антона Раманавіча.
24. Зайцава Нікана Кірылавіча.
25. Зо.ава Аляксея Ільіча.
26. Іванісава Уладзіміра Сяргеевіча.
27. Каханоўскага Георгія Якаўлевіча.
28. Карасёва Івана Нікіфаравіча.
29. Кедрава-Зіхмана Оскара Карлавіча.
30. Кільбіна Аляксандра Ануфрыевіча.
31. Кіштымава Мацьвея Іванавіча.
32. Каваленак Міхаіла Іванавіча.
33. Кавальчука Пятра Пракоф'евіча.
34. Корш-Сабліна Уладзіміра Уладзіміравіча.
35. Корчыца Еўгенія Вітольдавіча.
36. Краўцова Сямёна Дзянісавіча.
37. Красоўскага Сцяпана Іванавіча.
38. Кульвінскага Івана Канстанцінавіча.
39. Ледзянёва Васілія Васільевіча.
40. Леонава Васілія Антонавіча.
41. Ломцева Цімафея Пятровіча.
42. Лубяка Васілія Нікіціча.
43. Мадорава Фёдара Аляксандравіча.
44. Макушок Марка Емельянавіча.
45. Маршака Ефіма Львовіча.
46. Мінчанка Аўксенція Малахавіча.
47. Міхейчыка Васілія Фаміча.
48. Магілеўчыка Захара Кузьміча.
49. Нікіціна Паўла Нікіфаравіча.
50. Ніканава Леаніда Нікалаевіча.
51. Новаша Паўла Антонавіча.
52. Новікава Аляксандра Грыгор'евіча.
53. Пестрака Філіпа Сямёнавіча.
54. Пільціенка Фёдара Макаравіча.
55. Пазднякова Івана Барысавіча.
56. Папова Фёдара Осіпавіча.
57. Пракапчука Андрэя Якаўлевіча.
58. Ратайка Пятра Іванавіча.
59. Седых Васілія Якаўлевіча.
60. Сцяпанава Івана Захаравіча.
61. Сухаверава Уладзіміра Паўлавіча.
62. Сырамятнікава Аляксея Паўлавіча.
63. Тішкова Сяргея Іванавіча.
64. Тупіцына Міхаіла Нікалаевіча.
65. Хазанава Майсея Анісімавіча.
66. Юркова Іосіфа Андрыянавіча.

(Праццяг будзе)

НАШ ПАДАРУНАК РОДНАЙ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ

★ ★ ★

Калгаснікі Свяцілавіцкага раёна дзякуюць доблеснай Чырвонай Арміі і яе геніяльнаму палкаводцу вялікаму Сталіну за вызваленне ад нямецкага рабства, за зварот іх да шчаслівага совецкага жыцця.

Калгаснікі арганізавалі продаж хлеба дзяржаве, у якім прыняла ўдзел звыш 5.000 чалавек. Совецкія патрыёты прадалі дзяржаве 13.800 пудоў хлеба, з якіх 7.200 пудоў 22 студзеня чырвоным абозам даставілі на склады Заготзярно.

Каштоўная ініцыятыва свяцілаўцаў — гэта яркая дэманстрацыя патрыятызма калгаснага сялянства, яго любві і адданасці сваёй бацькаўшчыне, вялікаму Сталіну, гэта гарачае імкненне хутчэй разбіць нямецкіх бандытаў.

Ніжэй мы друкуем выступленні калгаснікаў Свяцілавіцкага раёна.

★ ★ ★

Наша дапамога Радзіме

Прагнала Чырвоная Армія немца праклятага, немца і мы ўзяліся за справу, каб зноў быў калгас, каб дружна ішла праца. А спадчыну нам немец пакінуў цяжкую. Адступаючы, ён усё знішчаў, паліў і рабаваў. Зараз усё мы пачынаем прыводзіць у парадак—ужо рамантуем хаты, збіраем сельскагаспадарчы інвентар, папраўляем яго.

Вялікія страты нанёс немец усёй дзяржаве нашай. Вось мы і пачалі думаць: як дапамагчы сваёй дзяржаве і Чырвонай Арміі? Сабралі сход. Пагаварылі, параіліся і аднадушна рашылі—арганізаваць продаж хлеба дзяржаве.

Усе калгаснікі аднадушна адгукнуліся на рашэнне схода, бо кожны жадае хоць чым-небудзь дапамагчы Радзіме. А збожжа нам усё-такі ўдалося крыху захаваць ад немцаў.

Асабліва актыўна праявілі сябе ў гэтай справе тав. Гарэлікаў, які прадаў дзяржаве 62 кілограмы хлеба, Лаўрыновскі—41 кілограм. Так і іншыя. А ўсяго нашы калгаснікі прадалі дзяржаве 240 пудоў зярна. Першым абозам у Гомель мы адправілі 66 пудоў жыта.

Неўзабаве вясна—гарачая пара ў вёсцы. Да яе трэба падрыхтавацца—засыпаць насенне, адрамантаваць сельскагаспадарчы інвентар. У нас яшчэ нехапае інвентару, яшчэ не наладжана працоўная дысцыпліна. Усё гэта трэба нагнаць. Стараннай працай у калгасе дапаможам роднай Чырвонай Арміі канчаткова разграміць ненавістнага ворага — нямецкіх акупантаў.

Д. Канцавы,
брыгадзір калгаса „Першамайскі".

На разгром ворага

Людзі працуюць, не шкадуючы сілы. А чаму? Адна зараз думка ва ўсіх — хутчэй аднавіць калгасы, што ёсць сілы дапамагчы Чырвонай Арміі немца дабіць.

Аб гэтым і расказаў на сходзе 60-гадовы калгаснік сельгасарцелі „Большэвік", бацька двух сыноў-франтавікоў Іван Шыкалін.

— Немцы абрабавалі нас да ніткі, яны не давалі нам на нашай зямлі хадзіць, — сказаў Шыкалін.—Чырвоная Армія вызваліла нас. Па стараму рускаму звычаю мы аддзякуем хлебам. Хай ідзе наш хлеб — на разгром нямецкай навалачы.

І ўсе калгаснікі аднадушна рашылі прадаць дзяржаве лішкі хлеба з асабістых запасаў. Канстанцін Кірушкін прадаў дзяржаве 12 пудоў, Фёдар Вайценкоў — 6 пудоў, Марыя Кавалёва —8 пудоў, Анастася Гайдукова — 5 пудоў. За некалькі дзён члены сельгасарцелі „Большэвік" прадалі дзяржаве звыш 400 пудоў.

22 студзеня 140 падвод з Мала-Нямкоўскага, Казацка-Балсунскага, Вяліка-Нямкоўскага сельсоветаў вераніцай рушылі на Гомель. Сяляне прывезлі 1680 пудоў хлеба, праданага дзяржаве.

Продаж хлеба дзяржаве—яркая дэманстрацыя гарачага патрыятызма калгаснага сялянства, іх любві да сваёй Радзімы.

Ф. Арцёмаў,
Старшыня Вяліка-Нямкоўскага сельсо.

Дапаможам роднай дзяржаве

Мне, сынкі мае, успамінаецца пачатак 1941 года. Наш калгас з кожным днём мацнеў. На калгасных нівах багаты ўраджай вырастаў, а ў калгасных хлявах — колькасць усякага статку прыбаўлялася. Гляджу я на гэта, і сэрца маё сялянскае радавалася. Працаваць яшчэ больш хацелася. Мне ўжо 68 год было, але я не горш маладых працаваў.

Часта мне моладзь гаварыла: „Табе, дзядуля, адпачываць трэба", а мяне ад гэтых слоў злосць брала. Эх, думаю, не ўмееце вы, жоўтаротыя, жыцця сапраўднага ацаніць, цяпер трэба яшчэ больш працаваць, на сябе-ж працуеш, што вырасціш, то і тваё.

Маю працу праўленне калгаса ацэньвала, прэміі штогод выдавала.

І вось да нас немцы ўварваліся. Дачыста нас абабралі, бандыты, здзекаваліся над намі.

Працаваць мяне зброяй прымушалі. Аднойчы немец прыходзіць і заяўляе: „Табе дошкі пілаваць нада". А я яму адказваю: „Я стары, мне на печы ляжаць толькі". А ён, бандыт, свой пісталет вымае...

Тут мы ўсур'ёз адчулі, што значыць волю страціць.

Дзень і ноч пра былое жыццё, пра калгас думалі, ды пра нашага бацьку таварыша Сталіна. Ведалі, што сваё арлінае войска пры́шле ён і ўсіх нас з нямецкай няволі вызваліць. Так яно і сталася. Калькі радасці, шчасця мы перажылі, як першых чырвонаармейцаў убачылі!

Як толькі свая родная ўлада прышла, дык я і за справу ўзяўся. Бораны і плугі з поля пачаў звозіць, канюшню рамантаваць. Усюды хочацца паспець. Ды каб добра, па-гаспадарску зрабіць.

Нядаўна ў нас сход быў. Многа мужчын і жанчын сабралася. Размовы былі адны—чым лепш дзяржаве дапамагчы. Аб гэтым і я думаў. Сына майго немцы забілі. Чым дапамагчы Чырвонай Арміі, каб хутчэй бандытаў асіліць? Хоць я і пагаралец, але мне ўдалося ў свой час захаваць хлеб ад немцаў. Хлеб у мяне яшчэ ёсць. Я і рашыў: сваёй роднай уладзе хлебам дапамагу. Ад усяго сэрца 9 пудоў запісаў.

Зярно для дзяржавы самае буйнейшае выбраў, ды праветрыў яго. 22 студзеня разам з другімі—Параскай Гераковай, Анютай Саўкінай, Марыяй Анціпенка—у Гомель свой хлеб павёз. А там другія ўжо ехалі. Абоз наш вялікі стаў, 700 падвод было.

А ў далейшым мы яшчэ больш будзем дапамагаць нашай дзяржаве і нашай арміі.

Іван Карпоўскі,
калгаснік сельгасарцелі імені Шмідта, Бабіцкага сельсовета.

Народная ініцыятыва

Чым аддзякаваць за вызваленне з нямецкага рабства, чым дапамагчы любімай Чырвонай Арміі канчаткова разбіць лютага ворага? Гэтыя думкі хвалююць кожнага калгасніка і калгасніцу. Яны і парадзілі ў Свяцілавіцкім сельсовеце каштоўную ініцыятыву—арганізаваць масавы продаж хлеба совецкай дзяржаве.

Усе нашы калгаснікі падтрымалі гэту каштоўную народную ініцыятыву. Ніхто з нас не застаўся ў баку ад гэтай вялікай дзяржаўнай справы. З любоўю мы прадаём сваёй дзяржаве лішкі хлеба, якія нам удалося захаваць ад нямецкіх бандытаў.

Вось 73-гадовы калгаснік Марцін Елізаравіч Гарэлікаў. Яго Сын Сымон, будучы партызанам, адважна змагаўся з немцамі і героем загінуў у баю. Нямецкія звяры застралілі і жонку Сымона. Стары калгаснік застаўся са сваім упукам. Цяпер помста немцу кіруе яго дзеяннямі. Ён, як і ўсе калгаснікі, жадае хутчэйшага разгрому нямецкіх рабаўласнікаў. Таму ён першым у калгасе прадаў дзяржаве 5 пудоў хлеба са сваіх невялікіх асабістых запасаў.

Вялікую палітычную свядомасць, гарачую любоў да радзімы праявіў 63-гадовы калгаснік Зіновій Курдзянкоў, у якога тры сыны на фронце. Ён прадаў дзяржаве 4 пуды хлеба. Звыш ста членаў нашай сельгасарцелі прынялі гарачы ўдзел у продажы хлеба дзяржаве. За некалькі дзён мы прадалі 210 пудоў. Гэта наш падарунак сваёй вызваліцельніцы Чырвонай Арміі.

Продаж хлеба дзяржаве прадаўжаецца.

С. Дзеньдобры,
калгасніца сельгасарцелі „Парыжская Комуна", дэпутат Навілаўскага сельсовета.

Дабро не трапіла ў рукі немца

Я ўжо не малады — мне 55 год. А вось прышлі нашы, і адразу памаладзеў. І сіл прыбавілася ў мяне, і жыць хочацца. А пры немцах і жыць не хацелася.

Не хочацца нават і ўспамінаць пра гэту поскудзь. Іншы раз мне здаецца, што гэта быў страшэнны сон — хай яму не будзе звароту!

Зараз зноў узышло сонейка. Ніколі не забуду той дзень, калі прышлі нашы. Убачыў гэта я іх, родненькіх, і радасна забілася маё сэрца. Прышлі, нарэшце, дачакаліся мы вас! І ўсе яны такія родныя, дарагія, кожны сынам здаецца.

Адразу-ж з прыходам нашых і аднаўленнем совецкай улады пачалося ў нас калгаснае жыццё. Засыпалі мы на насенне ўжо каля 10 тон зерневых, збіраем інвентар і хутка будзем рамантаваць яго, наладжваем працоўную дысцыпліну.

Сабраліся мы на свой калгасны сход, каб пасля двухгадовага перапынку зноў пагаспадарску абмеркаваць розныя там пытанні. Першае пытанне — як лепей да сяўбы падрыхтавацца. А далей—аб продажу хлеба дзяржаве. Якжа, думаю, не дапамагчы сваёй дзяржаве? Гэта-ж наш абавязак. Добра, што хлеб схаваў ад нямецкіх ірадаў, вось і знадабіўся — прадам сваёй дзяржаве. Рашыў і прадаў 64 кілограмы. Так зрабіў кожны калгаснік.

Павезлі, здалі мы дзяржаве 420 пудоў хлеба і такая радасць нас ахапіла: дабро не трапіла немцу праклятаму, а пайшло на карысць нашай-жа Радзімы, нашай Чырвонай Арміі.

Е. Чэванькоў,
калгаснік сельгасарцелі „Рухавік рэволюцыі".

Жыхары вёскі Жураўлі, Чэрыкаўскага раёна, Магілеўскай вобласці, вяртаюцца ў родную вёску з лесу, дзе яны хаваліся ад нямецкіх бандытаў.

Фото І. Дыніна.

Ад Совецкага Інформбюро

З аператыўнай зводкі за 26 студзеня

Войскі **Ленінградскага** фронта, працягваючы развіваць наступленне, у ноч на 26 студзеня штурмам авалодалі горадам і чыгуначным вузлом **Гатчына** (Краснагвардзейск).

На працягу 26 студзеня на захад, на паўднёвы захад і на поўдзень ад **Гатчына** нашы войскі, працягваючы развіваць наступленне, авалодалі насялёнымі пунктамі Клясіна, Шундарава, Каськова, Кандакюля, Муратава, Меднікава, Лужкавіцы, Валерыянаўка, Малыя і Большыя Борніцы, Ількіна, Барыцы, Малыя Калбаны, Пролетарская Слабада, Бальшая Загваздка, Піжма, Пустошка і чыгуначнай станцыяй Вайскавіцы.

На захад і на паўночны захад ад **Тосна** нашы войскі, зламаўшы супраціўленне праціўніка, з баямі занялі некалькі насялёных пунктаў і сярод іх вялікія насялёныя пункты Сабліна, Нова-Лісена, Сусаніна, а таксама вузлавую чыгуначную станцыю Нова-Лісена і чыгуначныя станцыі Галашоўка, Сцякольны, Семрына, Сусаніна.

За час наступлення з 14 па 25 студзеня 1944 года войскі Ленінградскага фронта нанеслі нямецка-фашысцкім войскам наступныя страты:

У ходзе наступальных баёў войскі фронта разбілі 10 пяхотных дывізій і нанеслі цяжкія страты двум пяхотным дывізіям.

Захоплены па няпоўных даных наступныя трафеі: гармат розных калібраў—619, у тым ліку цяжкіх гармат калібрам ад 150 мм да 406 мм—116, мінамётаў розных—454, самаходных гармат—20, кулямётаў—1.360, вінтовак і аўтаматаў — 7.286, танкаў—60, бронемашын —24, снарадаў — 173.000, мін — 85.000, вінтовачных патронаў—да 9 мільёнаў штук, аўтамашын —350, павозак з розным грузам—413, коней — 300, складаў артылерыйскіх, інжынерных, маёмасці і харчавання—65.

Улік захопленых трафеяў у Гатчыне яшчэ не закончан.

Знішчана: танкаў—158, гармат рознага калібра—200, кулямётаў—497, мінамётаў—245, аўтамашын—901, складаў з боепрыпасамі, узбраеннем і харчаваннем — 30, чыгуначных эшалонаў—5, паравозаў—5, вагонаў—300, павозак з грузамі —200.

Праціўнік страціў толькі забітымі звыш 40.000 салдат і афіцэраў.

Захоплена ў палон да 3.000 салдат і афіцэраў.

На поўнач і на паўночны захад ад **Любань** нашы войскі з баямі прасоўваліся наперад, занялі насялёныя пункты Рамцы, Будкова, Вярыгаўшчына, Навінкі, Пельгора, Ушакі, Жары і чыгуначныя станцыі Рабава і Георгіеўская.

На паўночны захад, на захад і на паўднёвы захад ад **Ноўгарада** нашы войскі, працягваючы наступленне, авалодалі насялёнымі пунктамі Лібуніцы, Кромы, Нехіна, Бодрына, Старае Вярэцце, Горнае Вярэцце, Малінаўка, Бялец, Голіна, Оспіна і чыгуначнай станцыяй Любаляды.

На працягу 25 студзеня нашы войскі на ўсіх франтах падбілі і знішчылі 144 нямецкія танкі. У паветраных баях і агнём зянітнай артылерыі збіта 49 самалётаў праціўніка.

З аператыўнай зводкі за 27 студзеня

На працягу 27 студзеня на захад, на паўднёвы захад і на поўдзень ад **Гатчына** нашы войскі, працягваючы развіваць наступленне, занялі горад і чыгуначны вузел **Воласава**, а таксама больш 40 іншых насялёных пунктаў і чыгуначныя станцыі **Елізавеціна**, **Кікерына**, **Суйда**.

Нашы войскі, зламаўшы супраціўленне праціўніка, авалодалі раённым цэнтрам Ленінградскай вобласці, горадам і чыгуначным вузлом **Тосна**.

На захад і на паўднёвы захад ад **Тосна** нашы войскі з баямі прасоўваліся наперад і авалодалі радам насялёных пунктаў.

На паўночны захад і на поўнач ад **Любань** нашы войскі з баямі занялі рад насялёных пунктаў і поўнасцю ачысцілі ад праціўніка чыгунку і шасе на ўчастку Любань—Тосна. Нашы войскі шчыльна падыйшлі да горада Любань і завязалі баі на ўскраінах горада.

На паўночны захад, на захад і на паўднёвы захад ад **Ноўгарада** нашы войскі, працягваючы развіваць наступленне, авалодалі насялёнымі пунктамі **Дзехава**, **Забалоцце** і інш.

На ўсход ад Вінніцы і на поўнач ад Хрысцінаўкі нашы войскі працягвалі адбіваць атакі вялікіх сіл танкаў і пяхоты праціўніка і нанеслі яму вялікія страты ў жывой сіле і тэхніцы.

На працягу 26 студзеня нашы войскі на ўсіх франтах падбілі і знішчылі 82 нямецкія танкі. У паветраных баях і агнём зянітнай артылерыі збіта 16 самалётаў праціўніка.

141 мільён экземпляраў твораў В. І. Леніна

За 26 год з дня Вялікай Кастрычніцкай соцыялістычнай рэволюцыі працы Леніна выдаваліся ў СССР на 75 мовах. Усяго з 1917 года па 1943 г. было выдана 141 мільён экземпляраў твораў В. І Леніна, з іх за 20 год — з 1924 па 1943 г. — 134 мільёны экземпляраў.

Асобныя творы Леніна перакладаліся на дзесяткі замежных моў і моў народаў СССР, у тым ліку на мовы народаў, якія не мелі да Кастрычніка сваёй пісьменнасці.

Праца Леніна „Дзяржава і рэволюцыя" была перакладзена на 30 моў і выдана двухмільённым тыражом на рускай і ўсіх іншых мовах народаў СССР, „Что делать?" выдавалася на 23-х мовах, агульным тыражом да 2 мільёнаў экземпляраў.

Адважная беларуская партызанка комсамолка Соня Белаусава. Цяпер яна — Інструктар Прапойскага райкома комсамола.

52 000 пісем

Рэчыца. З дня вызвалення раёна ад фашысцкіх захопнікаў райаддзяленне сувязі атрымала 52.000 пісем, якія ўручаны адрасатам. З Рэчыцы было адпраўлена 25.000 пісем.

У вызваленым горадзе аднавіў работу тэлеграф. Працуюць паштовыя аддзяленні: Горвальскае, Комсамольскае і Валадарскае. У аддзяленні паступаюць пісьмы, газеты, журналы. Праводзіцца падпіска на перыядычныя выданні.

Для калгаснай фермы

Хойнікі. (Наш. кар.). У бліжэйшыя дні аднавіць калгасную ферму буйнай рагатай жывёлы—такое рашэнне прынялі на сходзе калгаснікі сельгасарцелі „Пролетарый", Стралічаўскага сельсовета. Зараз рашэнне ажыццяўляецца. Абсталяваны жывёлагадоўчыя памяшканні, праводзіцца кантрактацыя маладняка. Шляхам кантрактацыі праўленне мяркуе закупіць у калгаснікаў не менш 200 цялят.

Клопаты аб дзецях

Рэчыца. Для дзяцей-сірот, бацькі якіх загінулі ад рукі нямецка-фашысцкіх акупантаў, у раёне адкрыты тры дзіцячыя дамы. На выхаванне прынята 150 дзяцей.

Ідзе падрыхтоўка да адкрыцця яшчэ трох дамоў, у якіх будзе змешчана да 500 дзяцей.

Партызанскія будні

Цяжкія страты наносяць нямецка-фашысцкім акупантам партызаны атрада пад камандаваннем тав. М., якія дзейнічаюць у адным з раёнаў Віцебскай вобласці. За месяц баявых дзеянняў арганізавана 7 крушэнняў нямецкіх воінскіх эшалонаў. Пры гэтым забіта 619 і паранена 839 варожых салдат і афіцэраў.

Штодзённа множаць баявы рахунак помсты немцам партызанскія атрады, якія дзейнічаюць у заходніх абласцях Беларусі. Атрад баранавіцкіх партызан на чыгунцы Ліда—Маладзечна ўзарваў нямецкі эшалон і знішчыў пры гэтым паравоз і 4 вагоны. Рух на гэтай дарозе быў спынен на 36 гадзін.

Другі атрад баранавіцкіх партызан узарваў два варожыя эшалоны, якія ішлі на фронт. Пры крушэнні разбіт 21 танк і многа іншай ваеннай тэхнікі.

Атрад імені Дзяржынскага пусціў пад адкос 3 варожыя эшалоны і знішчыў пры гэтым 330 і параніў 223 салдат і афіцэраў. Партызаны абстралялі 6 нямецкіх эшалонаў, якія ішлі на фронт. 4 паравозы былі выведзены са строю. На шасейнай дарозе партызанамі было падарвана 7 аўтамашын з жывой сілай і боепрыпасамі. З засад знішчана 109 і паранена 97 гітлераўцаў.

Так з дня на дзень беларускія партызаны ўзмацняюць свае ўдары па ворагу, громяць яго камунікацыі, не даюць яму супакою ні ўдзень, ні ўночы.

П. Кавалёў

Медыцынская дапамога насельніцтву

У час нямецкай акупацыі працоўныя Гомельскай вобласці былі пазбаўлены самай элементарнай медыцынскай дапамогі. Гітлераўцы разбурылі ўсе медыцынскія ўстановы, праследвалі совецкіх урачоў.

Цяпер у Гомелі і ў раёнах Гомельскай вобласці, вызваленай ад нямецкай акупацыі, совецкая ўлада ўсімі сіламі аднаўляе бальніцы і медыцынскія пункты. Ва ўсіх раённых цэнтрах адкрыты бальніцы, амбулаторыі. Пры некаторых амбулаторыях ёсць ужо зубныя кабінеты. У Добрушскім і Цэрахоўскім раёнах адрамантаваны памяшканні для сельскіх бальніц, фельчарскіх і ўрачэбных участкаў, якія ўжо прыступілі да работы. У самым Гомелі працуюць інфекцыйная і агульнагарадская бальніцы. Чатыры паліклінікі і амбулаторыі вядуць прыём хворых, а таксама абслугоўваюць хворых на даму. Адкрыты тры аптэкі. Вядзецца падрыхтоўка да аднаўлення корпуса 1-й Совецкай бальніцы на 240 ложкаў і арганізацыі хуткай медыцынскай дапамогі.

Міжнародная інфармацыя

Жорсткія налёты англійскай авіяцыі на Берлін і Магдэбург

Лондан, (ТАСС). Як перадае англійскае міністэрства інфармацыі, у ноч на 22 студзеня англійскія бамбардыроўшчыкі „Ланкастэр" і „Маскіто" зрабілі канцэнтраваны налёт на Берлін. На працягу 30 мінут на Берлін было скінута звыш 2.300 тон бомбаў. Такім чынам, у сярэднім за мінуту скідвалася каля 80 тон бомбаў.

Як паведамляе англійскае міністэрства авіяцыі, у ноч на 22 студзеня самалёты англійскай авіяцыі зрабілі жорсткі налёт на адзін з важнейшых прамысловых гарадоў Цэнтральнай Германіі — Магдэбург. На горад было скінута звыш 2000 тон фугасных і запальваючых бомбаў. Узніклі вялікія пажары.

У ноч на 24 студзеня англійскія бамбардыроўшчыкі „Маскіто" атакавалі аб'екты ў Заходняй Германіі.

Дэсантныя аперацыі саюзнікаў на заходнім узбярэжжы Італіі

Лондан, 22 студзеня. (ТАСС.) Агенцтва Рэйтэр паведамляе, што англійскія і амерыканскія часці амерыканскай 5-й арміі, якая знаходзіцца пад камандаваннем генерала Кларка, раніцою 22 студзеня высадзіліся на заходнім узбярэжжы Італіі, далёка ў тыле цяперашняй лініі фронта ворага, на поўдзень ад Рыма. Марскія і паветраныя сілы падтрымліваюць дзеянні наземных войск.

* * *

Войскі 5-й арміі пасля высадкі на поўдзень ад Рыма захапілі на беразе значны плацдарм. Сюды беспераппынна прыбываюць амерыканскія і англійскія войскі і ваенныя матэрыялы. Наступленне паспяхова развіваецца.

Рэдакцыйная калегія

Адрас рэдакцыі: гор. Гомель, вул. Вароўскага, 10.